

GELOVEN IN WEST

EMMAÜS

RK PAROCHIE
AMSTERDAM WEST

**JAARGANG 10 NR 2
MEI EN JUNI 2023
PINKSTEREN**

RK PAROCHIE EMMAÜS

Pastoresteam

pastoor moderator: **pater Luc Sermeus sdb**
020 619 17 66
pastor@devierevangelistenamsterdam.nl

pastoors in solidum:
pater Simon Nongrum sdb
pater Andy Jebarus sdb

Dringende pastorale zaken: 020-6191766
(R.K. parochie De Vier Evangelisten)

Parochiecentrum, tevens postadres

R.K. Parochie Emmaüs
Gibraltarstraat 55, 1055 NK Amsterdam

Telefoon 020 682 49 27
E-mail info@rkamsterdamwest.nl
Website www.rkamsterdamwest.nl
  RKAmsterdamWest

Pastoraal team

Ria van Breukelen, Augustinuskerk
Gerard de Reuver, Augustinuskerk
Jo Snelder, Vincentiuskerk
Ada Lases, Vincentiuskerk

Kerken

Boomkerk

H. Franciscus van Assisi

Telefoon:
020 682 49 27

Admiraal de Ruijterweg 406, 1055 ND
e-mail: info@rkamsterdamwest.nl
Secretariaat bereikbaar op:
Maandag van 14.00 - 17.00 uur
woensdag van 10.30 - 16.30 uur
donderdag van 14.00 - 16.30 uur

Augustinuskerk

Telefoon:
020 618 37 09

Postjesweg 123, 1057 DZ
e-mail: augustinus@rkamsterdamwest.nl
Secretariaat bereikbaar op
maandag t/m vrijdag van 10 - 13 uur
(tijdelijk op wisselende dagen)

Vincentiuskerk

Telefoon:
020 618 27 39

Jacob van Lennepkade 211, 1054 ZP
e-mail: info@rkamsterdamwest.nl

Gezamenlijk Parochiebestuur (in samenwerkingsverband)

Ger Willemse (1e penningmeester,
4 Evangelisten), Marita Kuijper (2e penning-
meester, Emmaüs),
Voorzitter is Luc Sermeus sdb in zijn
hoedanigheid van pastoor-moderator van
het samenwerkingsverband. Marita Kuijper
is vice-voorzitter.

Kerkbijdragen:
rek.nr NL55INGB0004851455
t.n.v. Kerkbijdrage RK Parochie Emmaüs

Bijdrage aan de Caritas:
rek.nr NL36INGB0004908445
t.n.v. P.C.I. Emmaüs

Overige betalingen:
rek.nr NL17INGB0004640097
t.n.v. RK Parochie Emmaüs

*Voor schenkingen en legaten kunt u contact
opnemen met het secretariaat, zie onder
Boomkerk.*

Prof. Poorthuis
in de
Vincentiuskerk
pag. 9

Hobbyclub
Augustinus
pag. 14

Tableau in de
Boomkerk
pag. 18 - 19

EMMAÜS

RK PAROCHIE
AMSTERDAM WEST

Geloven in West is een uitgave van de RK Parochie Emmaüs te Amsterdam-West en verschijnt vijf keer per jaar in een oplage van 1000 exemplaren.

Redactie

Marie-Louise van Oppenraaij,
Linda Doornhein

Auteursrechten

Overname in andere publicaties is met bronvermelding toegestaan. *Geloven in West* wordt gemaakt in samenwerking met ParochiemagaZIN.

Het volgende nummer verschijnt op zondag 2 juli 2023.

S.v.p. kopij aanleveren vóór maandag 5 juni 2023 per brief of per e-mail: redactie@rkamsterdamwest.nl
Hartelijk dank voor uw bijdrage.

Inhoud

2	Algemene informatie
3	Colofon en inhoudsopgave
4	Spiritueel gezien: Woord van de pastor
5	Drievuldigheidszondag Sacramentsdag en processies
6	Pinksteractie
7	Met open ogen bidden
8	Moderne Theologen; prof Marcel Poorthuis in de Vincentiuskerk
9	De laatste fase in het synodale proces
10	Een herinnering aan Huub Oosterhuis
11	Concerten in de Vincentiuskerk Lunchconcerten in de Boomkerk
12	Vieringen op zon- en feestdagen
13	Overige vieringen Antoniusfeest in de Boomkerk Spreekuren pastor
14	Hobbyclub in de Augustinus, een terugblik
15	Activiteiten
16	Bidden met lege handen
17	Column: Schrijfseltjes van zr. Zoë, De eerste behoefte
18 - 19	Achtergrond van het tegeltableau in de doopkapel van de Boomkerk
20	Mei -Mariamaand
21	Lourdesreis, een verslag
23	Familieberichten In memoriam: Ria Kerkhof Jan van den Eijnden
24	Gedicht: Pinkstergedicht

Spiritueel gezien

woord van de pastor

door Pater Simon Nongrum

De goede Geest van Jezus

Beste parochianen,

Het Paasfeest is net achter de rug, het feest waarin we vierden dat Christus leeft en verder leeft onder de mensen, in Zijn geest, in de harten van alle mensen van goede wil. We kijken nu uit naar de komst van zijn Geest op de Pinksterdag.

Als kerkgemeenschap verlangen we naar de Geest, de goede Geest van Jezus, die de eerste christelijke gemeenschap en de apostelen ervoeren. Wat toen gebeurde met hen (zoals in de Handelingen staat beschreven) is om jaloers op te zijn. Nadat ze de Geest hadden ontvangen (en hoewel ze in verschillende talen spraken, met hun verschillende achtergronden), konden ze als broeders en zusters, als een familie leven. Niemand kwam iets tekort in hun gemeenschap. Ze deelden wat ze hadden met elkaar, vooral met diegenen die het meest behoevend waren (Hand. 4, 32-36).

Die goede Geest hebben we allemaal hard nodig in deze tijd, in onze samenleving, in onze Kerk en in onze gezinnen. Laten we samen dromen van een goede Geest, die ons zal leiden en begeleiden. Kijk naar onze samenleving vandaag. Waarom voeren mensen oorlog, waarom het geweld tegen minderheden, waarom het geweld tegen de kinderen en de vrouwen, waarom discriminatie op straat, op de werkvloer, waarom ruzie en conflicten binnen onze eigen kerkgemeenschap? Het feit dat dit nog in onze dagen gebeurt, betekent dat we de goede Geest van Jezus nog niet bezitten. Een goede Geest, die Jezus beloofd heeft, ontbreekt soms in ons en door onze manier van doen en spreken verhinderen we die Geest in ons te groeien.

De kerkgemeenschap vandaag mag zeker leren van de christelijke gemeenschap die in de Handelingen van de Apostelen beschreven staat.

De kerkgemeenschap vandaag zal sneller groeien of vergrijzen - het hangt van onze manier doen af.

Een kerkgemeenschap die meer op 'moeten' focust en de fouten van de anderen niet kan tolereren zal sneller vergrijzen.

De Kerk kan en zal groeien als de gelovigen, vrijwilligers en de geestelijken elkaar steunen in woord en daad.

Zo'n kerkgemeenschap maakt dat iedereen zich thuis voelt en zich geholpen weet in de groei van zijn of haar geloof.

Laten we onze kerkgemeenschap toewensen dat we in de goede Geest van Jezus meer en meer mogen groeien.

Ik wens allen straks een fijne zomervakantie toe. Verfris je lichaam met een goede vakantie, en verfris ook je spirituele leven met de goede Geest van Jezus!

DRIEVULDIGHEIDSZONDAG - zondag 4 juni 2023

God

God is een verborgen God,
groot en niet te begrijpen.
God is een mysterie,
het grootste mysterie, dat mensen
kennen.

Mensen zoeken God:
Wie bent U, God? Waar bent U?
Wie ben ik? Waar ga ik naartoe?
Kan ik U vinden, God?
Helpt U mij?
Kent U mijn weg?

Mensen vertellen van hun God.
Ze hebben namen voor hun God.
Ze spreken met hun God.
Ze vereren Hem.
Ze aanbidden Hem.
Ze loven hun God.
Ze maken afbeeldingen van Hem
- sommigen niet, anderen wel.

Mensen vragen naar God.
Altijd zullen ze dat doen.
Waar is God?
Er is een antwoord:
Waar je Hem binnenlaat: daar is God.
Waar geloof is, daar is God.
Waar liefde is, daar is God.

Dietrich Steinwede

*Fragment van de
Drievuldigheidsicoon
van A. Rubliev (ca. 1411)*

SACRAMENTSDAG - zondag 11 juni 2023

Sacramentsdag Begijnhofkapel

Op de tweede donderdag na Pinksteren (dit jaar op **8 juni**) viert de de Congregatie van het Heilig Sacrament (sss), de Sacramentijnen, het Hoogfeest van het Allerheiligst Sacrament, in veel RK kerken verschoven naar de zondag daarna.

Tijdens dit feest wordt gevierd dat Christus onder de gedaanten van geconsacreerd Brood en Wijn waarachtig onder de gelovigen aanwezig is en Zichzelf daarbij geeft als voedsel.
Een ieder kan dit Hoogfeest met de Congregatie meevieren.

Meer informatie op:

www.begijnhofkapelamsterdam.nl/

Jaarlijkse Sacramentsprocessie A'dam

Dag: zondag **19 juni**
Plaats: Onze Lieve Vrouwekerk, Keizersgracht 220 (vlak bij Westermarkt)
Tijden: 11.15 uur plechtige Eucharistieviering, 12.30 uur processie over de grachten-gordel, 13.30 uur plechtig Lof
Zie ook: olvkerk.nl/nl/actueel/sacramentsprocessie-19-juni

PINKSTERACTIE VAN 20 mei t/m 28 mei 2023

De missionarissen en missionair werkers wereldwijd gaan de strijd aan tegen onrecht en armoede. Hierbij kunnen zij rekenen op financiële steun, zodat zij zich kunnen blijven inzetten voor de meest kwetsbaren. Gesterkt door deze uiting van solidariteit, zetten zij zich met overgave in voor anderen. In een jaarlijkse campagne rond Pinksteren brengen wij het missiewerk onder de aandacht bij de parochies en andere belangstellenden. Zo kunnen we samen het belangrijke werk van de Nederlandse missionarissen en missionair werkers mede mogelijk maken.

Betere toekomst voor kwetsbare mensen

Geïnspireerd door hun geloof zetten missionarissen en missionair werkers zich wereldwijd in om kwetsbare mensen een beter leven te bieden. Missionaris Sander Kessler werkt bijvoorbeeld als priester in Uganda, waar hij vluchtelingen begeleidt. In het vluchtelingenkamp Palabek maakte hij mee hoe vluchtelingen bepaalde trauma's beter kunnen verwerken met spirituele begeleiding vanuit de kerk. Missionair werker Jacinta van Luijk zet zich in Kenia in voor alcohol- en drugsverslaafden en voor mensen met hiv/aids. Zij werkt inmiddels veertig jaar in Kenia waarvan ondertussen al vele jaren bij Kitale Community Advancement Programme (KAP). Zij zijn het gezicht van onze Pinksteractie van 2023.

Geen zorgen over financiële zaken

Al meer dan vijftig jaar steunt de WNM missionarissen en missionair werkers. We bieden bijvoorbeeld financiële steun voor verzekeringen, bijzondere ziektekosten en de premie voor de AOW. Daarmee zorgen we ervoor dat zij hun werk zorgeloos kunnen doen. Daarnaast bieden we missionarissen vakantiegeld, zodat zij tijdens een verlof in Nederland geen hulp hoeven te vragen van familie of vrienden. En ook in noodgevallen

kunnen missionarissen een beroep op ons doen. We hebben een speciaal fonds, waarmee we een gestolen computer of andere belangrijke zaken kunnen vervangen als dat nodig is.

Geld inzamelen tijdens de Pinksteractie

Alleen met uw hulp kunnen wij missionarissen zoals Sander en Jacinta een welverdiend steuntje in de rug blijven bieden. Doet u daarom mee met de Pinksteractie? Van 20 tot en met 28 mei is de actie om het belangrijke werk van onze missionarissen en missionair werkers mede mogelijk te maken. Er wordt een Pinkstercollecte gehouden in de kerken. U kunt uw bijdrage ook overmaken op: **IBAN: NL30 RABO 0171 2111 11** van WNM te Den Haag. Doet u mee?!!!!

Foto: Geurt Mouthaan

Christine van Reeuwijk is chronisch ziek en observeert de wereld vanaf haar ziekbed.

*Blijven geloven in
het vele goede dat er
gebeurt*

MET OPEN OGEN BIDDEN

Lieve God,

Wat wordt er vaak minachtend over U gepraat en in eindeloze discussies getwijfeld aan Uw bestaan. Ik vind het zo verdrietig en soms ook verwarrend, maar blijf me graag overgeven aan Uw mysterie.

Maak het stil in mij, om te horen wat U zegt. Om te doen wat er gedaan moet worden.

Om te zien dat niet alles hoeft en kan. En dat dingen soms wat meer tijd en vooral ook bondgenoten nodig hebben.

Maak het stil in mij, om met open ogen te bidden voor mensen ver weg en dichtbij.

Voor mensen die in kapotgeschoten dorpen en steden, bang en onzeker door de zoveelste knal, radeloos op zoek zijn naar familieleden. Voor regeringsleiders en anderen die verantwoordelijkheid dragen. En voor de buurman en buurvrouw op de hoek, levend met een groot geheim, verlangend naar iemand die ze durven te vertrouwen.

Maak het stil in mij, om dwars tegen alle cynische krantenberichten en journaalbeelden in, te blijven geloven in het vele goede dat er gebeurt. Thuis, op school, in de kerk, op het werk of waar dan ook. Door jong en oud en tussen jong en oud, vaak uit onverwachte hoek en precies op het juiste moment.

Maak het stil in mij, om me te blijven verwonderen over de schoonheid van Uw schepping. Over de vogels, vissen, bloemen, bomen en de wind die hoopvolle woorden vangt, van een spelend kind dat een madeliefje tussen stoeptegels vindt tot jongeren struinend met prikstokken langs het strand.

Maak het stil in mij, om U te danken voor de wijsheid van Uw innerlijke stem. Voor de kracht van het gebed dat mensen wereldwijd draagt en verbindt. En voor Uw oneindige geduld met ons.

Maak het stil in ons. Heel stil.

De laatste fase in het synodale proces

Al vanaf het begin van zijn pontificaat verlangt paus Franciscus naar meer synodaliteit in de katholieke kerk, letterlijk 'samen wandelen', in de kerk. Bij het vijftigjarig jubileum van de bisschoppensynode in 2015 zei paus Franciscus te hopen op een gezamenlijke weg van "leken, herders en de bisschop van Rome". Om dit concreet en zichtbaar te maken zal er in oktober 2023 een bisschoppensynode over dit onderwerp gehouden worden. Inmiddels hebben de voorbereidingen voor deze bisschoppensynode in alle bisdommen op vijf continenten plaatsgevonden. Het is de eerste keer sinds de oprichting van de bisschoppensynode in 1965 door Paulus VI dat zo'n synode decentraal is georganiseerd. Onlangs is de laatste fase ingegaan van de voorbereidingen van de bisschoppensynode in oktober a.s.

Inleiding

De synodale weg werd op 9 en 10 oktober 2021 officieel geopend in het Vaticaan. De diocesane fase en de continentale fase zijn afgesloten. Van 4-29 oktober 2023 zal een bisschoppensynode in het Vaticaan worden gehouden aan de hand van een werkdocument. Voor Nederland zal hulpbisschop Ted Hoogenboom van Utrecht deelnemen aan deze bisschoppensynode. Tijdens de synode kunnen de deelnemende bisschoppen opmerkingen plaatsen bij het voorliggende werkdocument, zoals het voorstellen van een tekstwijziging, het aanleveren van nieuwe tekstdelen en/of het aangeven van aanvullende aandachtspunten. Hierna krijgen alle bisschoppen enkele maanden de tijd op deze opmerkingen te reageren. In oktober 2024 zal een afsluitende bisschoppensynode plaatsvinden met de vervaardiging van het slotdocument. Dit document bevat adviezen aan de paus. De paus zal dan uiteindelijk de beslissingen nemen.

schrijfproces voor het werkdocument van de synode over synodaliteit. Het document zal, zoals hierboven beschreven, de blauwdruk zijn voor de discussies tijdens de synode in oktober a.s. De 22 commissieleden zijn afkomstig uit de vijf continenten. Opvallend is dat circa een kwart van de leden vrouw is, waaronder de Nederlandse professor in het canoniek recht, Myriam Wijlens.

Paus Franciscus in gesprek met de commissieleden die het werkdocument voor de bisschoppensynode gaan schrijven

*Prof. Myriam
Wijlens*

Ook zijn sommige commissieleden leken, zoals de Italiaan Paolo Foglizzo, die redacteur is van het jezuïetenmaandblad *Aggiornamenti Sociali*. Naar verwachting zal het werkdocument in juni worden gepubliceerd.

Bron: www.kn.nl/synode/

Laatste fase van de voorbereiding

Een commissie van 22 deskundigen is woensdag 12 april jl. begonnen met de eerste fase van het

Moderne Theologen

Zondag 19 maart j.l. was Prof. Marcel Poorthuis bij ons te gast in de Vincentiuskerk. Marcel is als hoogleraar interreligieuze dialoog verbonden aan de Faculteit Katholieke Theologie van de Universiteit van Tilburg en is tevens gewaardeerd columnist van het blad *Samen Kerk* van het bisdom Haarlem-Amsterdam. Wij hadden hem uitgenodigd om na de viering iets te komen vertellen over zijn nieuwe boek *De Moderne Theologen; perspectieven op de 21ste eeuw*.

prof. Marcel Poorthuis

Bron foto: <https://www.tilburguniversity.edu/nl>

Aan dit boek hebben zo'n negentig theologen uit alle delen van de wereld een bijdrage geleverd. Het is een vuistdikke bundel geworden, die je (gelukkig!) niet achter elkaar hoeft uit te lezen, maar waarin je naar eigen interesse kunt grasduinen. Bovenal toont het boek aan dat de kerk als instituut weliswaar op zijn retour lijkt, maar dat dit allerminst geldt voor de theologie, die bloeit als nooit tevoren. Dat geldt in het bijzonder voor christenen uit niet-westerse delen van de wereld, die kerk en theologie benaderen vanuit hun eigen cultuur, zoals met name het geval is in voormalige missiegebieden. Afrika is hiervan een goed voorbeeld.

Dit boek maakt duidelijk dat de theologie de afgelopen jaren is begonnen aan een emancipatieproces, dat voorlopig nog niet ten einde is. Dat blijkt onder meer uit nieuwe theologieën die ontwikkeld zijn door klassieke minderheidsgroepen in de kerk: vrouwen, mensen van kleur, maar ook mensen met een afwijkende seksuele identiteit. Feministische theologie, die bij ons de laatste decennia steeds minder prominent is geworden, komt in dit boek uitgebreid aan de orde, ook in de vorm van 'womanist theology'. Hetzelfde geldt voor zwarte theologie en vormen van 'queer theology'. Bevrijdingstheologie beperkt zich niet langer tot Latijns-Amerikaanse theologen uit de jaren '70 van de vorige eeuw, maar wordt nu ook beoefend in de context van het Midden- en Nabije Oosten, bijvoorbeeld in de Palestijnse gebieden. In alle gevallen wordt ons traditionele godsbeeld impliciet of expliciet ter discussie gesteld.

Voor sommigen van ons vormen deze ontwikkelingen misschien een pijnlijk proces, dat tegelijkertijd even noodzakelijk als onvermijdelijk is. Of, zoals Marcel betoogde toen hij na de viering in een kring van parochianen een inleiding gaf op zijn boek, de kerk moet zich bevrijden van een religieus provincialisme. Dat is best een uitdaging, waarbij de kerk zich ook op haar eigen geschiedenis zal moeten bezinnen. Een kerk waarin racisme en vrouwenhaat, en andere vormen van onderdrukking een rol hebben gespeeld, zoals ook in tal van seculiere instituties. Moderne theologie, aldus Marcel, moet op meerdere fronten betekenis hebben: voor de geloofsgemeenschap, voor de academische gemeenschap (universiteiten) en voor de samenleving als geheel.

Marcel's nieuwe boek toont aan hoe universeel van karakter de theologie vandaag is geworden. Dit is een gegeven waar ook onze parochiegemeenschap mee verder moet. Daarom willen we de komende tijd de discussie die Marcel is begonnen voortzetten met een groepje geïnteresseerden. Daarbij willen we om te beginnen bijzondere aandacht besteden aan Afrikaanse vormen van theologie en het belang daarvan ook voor de Nederlandse kerk en samenleving. Laat het ons weten als u wilt meedoen aan het gesprek.

Gerrie ter Haar (mede namens Jaap, Jo, en Johan)

Marcel Poorthuis en Wilken Veen (red.). De Moderne Theologen: perspectieven op de 21ste eeuw. Amsterdam: Boom, 2022. ISBN 9789024430062.

Een herinnering aan theoloog en dichter Huub Oosterhuis

Huub Oosterhuis, op Allerheiligen 1933 geboren in Amsterdam, is op paaszondag jl op 89-jarige leeftijd in zijn geboortestad overleden. Omdat Huub van groot belang is geweest voor de modernisering van rooms-katholieke vieringen, is een herinnering aan hem hier zeker op zijn plaats (bronnen bij de redactie opvraagbaar).

Opleiding en werk

Oosterhuis volgde het gymnasium aan het Ignatiuscollege in Amsterdam en trad in 1952 bij de jezuïeten in. Hij studeerde filosofie, theologie en ook Nederlandse Letteren. In 1964 werd hij in Maastricht tot priester gewijd, wat een kinderdroom van hem was. Vanaf 1965 woonde en werkte hij in Amsterdam, waar zijn oud-leraar godsdienst en mentor **Jan van Kilsdonck** hem ertoe aanspoorde mee te werken aan de liturgische vernieuwing binnen de Studenten-

ekklesia die Van Kilsdonck daar in 1960 had opgericht. Samen met medejezuïet en componist **Bernard Huijbers** schreef hij een paar honderd liederen. Aanvankelijk in gestencilde, losbladige, maar almaar groeiende uitgaven. Later zouden ook **Antoine Oomen** en **Tom Löwenthal** tientallen teksten van Oosterhuis op muziek zetten. Oosterhuis' teksten kwamen massaal terecht in de liedbundels in de volkstaal na het Tweede Vaticaanse Concilie (1962-65), zowel in katholieke bundels als in het protestantse *Liedboek voor de Kerken* (1973).

Conflict met de kerk van Rome

Leven en werk van Huub Oosterhuis zijn niet los te denken uit de roerige jaren 60. Vaticanum II ging velen niet ver genoeg. Het conflict werd opgezocht, met grote woorden, op hoge, theatrale toon. De studenten-ekklesia was jong, ongeduldig en opstandig. *Geen instituut, geen dogma's, geen celibaat*. Door conflicten over het celibaat verwijderde de generaal-overste van de jezuïeten in 1969 Oosterhuis uit de orde en het bisdom Haarlem schorste hem als priester. Hierna besloot de Amsterdamse Studentenekklesia buiten de verantwoordelijkheid van de bisschop door te gaan. In 2014 was de inmiddels 80-jarige Oosterhuis nog altijd voorganger binnen de ekklesia, zij het nu meer in de luwte. Tot in 2023 bleef hij teksten schrijven voor de liturgische vieringen van de ekklesia. Hij noemde zijn werk een 'roeping'. Door het betwisten van enkele christelijke dogma's werden in 2010 veel liederen van Oosterhuis verboden om te gebruiken tijdens de liturgie. Maar in veel parochies werden en worden nog veel liederen van hem gezongen. De moeilijke verhouding met de Nederlandse bisschoppen deed Oosterhuis twintig jaar geleden scherp stellen dat 'niet een van de huidige bisschoppen zijn wijding ontving zonder een liedje van mij'.

Katholiek

Als hij kwaad, gefrustreerd en ongeduldig was, kon hij onredelijk, ongenueanceerd over de Kerk en haar theologie spreken. Maar hij kon ook anders. In 2015 hield hij een lange preek over de encycliek *Laudato si'* van paus Franciscus, die hij bewonderde en bij wie hij zich "thuis" voelde. "Wat goed is, is goed", zei hij. "We blijven katholiek." In 2021 ontving Oosterhuis een brief van de paus ter bemoediging, een hartelijke boodschap van geestelijke nabijheid.

Reactie bisschop Jan Hendriks (klein gedeelte)

'Natuurlijk was het talent van Huub Oosterhuis veel breder dan de kerkelijke en bijbelse liederen... Zonder de moeilijkheden te willen bagatelliseren ..., wil ik graag erkennen dat een bijzonder en getalenteerd persoon met speciale verdiensten voor de liturgische en bijbelse dichtkunst en muziek, met inzet voor sociale vraagstukken, voor wie de bijbel uitgangspunt was van denken en handelen, van ons is heengegaan. Moge hij rusten in vrede!'

Zie voor de gehele reactie: arsacal.nl/?p=contentitem&id=3158

Concertprogramma concerten in de Vincentiuskerk

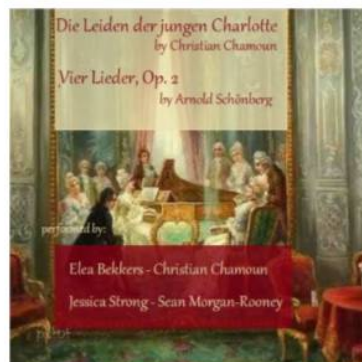
Twee concerten kunt u nog komen beluisteren dit seizoen, op zondag **14 mei** en **18 juni**.

Op de zondagmiddag bent u van harte welkom in de Vincentius.
De aanvangstijd is 13:30 uur en de koffie en thee zijn lekker warm!

Op 14 mei komen componist en pianist Christian Chamoun en zangeres Elea Bekkers een repertoire spelen van (hoog)romantische liederen van Arnold Schönberg en eigen composities van Christian.

Op 18 juni komt violiste Irina Mouradiants met haar strijkkwartet om klassiek repertoire te spelen. Het repertoire wordt nog bekend gemaakt.

Als u meer wilt weten over de concerten, schrijft u zich dan in voor de nieuwsbrief (vvvconcert@gmail.com). U ontvangt dan 10 en 2 dagen voor het concert een herinnering/uitnodiging. U kunt reserveren, dat vinden we fijn, maar het hoeft niet.

De toegang is zoals altijd gratis met een vrijwillige bijdrage. Als richtbedrag kunt u 10 à 20 euro aanhouden.

Ik wil al onze bezoekers bedanken voor hun steun. Het is een eer om een stukje cultuur in de hoofdstad mogelijk te kunnen maken!

Matthias

ORGELCONCERTEN IN DE BOOMKERK

Lunchconcerten op *iedere 3e dinsdagmiddag* van de maand.
Aanvang 12.30 uur tot 13.00 uur.

Op **dinsdag 16 mei tot en met 19 september** op het prachtige Hilgersorgel.

Het eerste lunchconcert op **dinsdag 16 mei** speelt Bart Klijnsmit (pinkster)muziek van o.a. Bach en Langlais

Vrije toegang. Vrijwillige bijdrage na afloop. U bent van harte welkom!

VIERINGEN

aanvang vieringen: Boomkerk om 9.30 uur, overige kerken om 11.00 uur, tenzij anders aangegeven

Kerk	Voorganger	Soort viering
zondag 14 mei, Zesde zondag van Pasen		
Boomkerk	Gerard de Reuver	WoCo-viering, met Franciscuskoor
Augustinuskerk	pater Paul Clement osa	eucharistieviering
Vincentiuskerk	dr. Alfons Jaakke pr	eucharistieviering
donderdag 18 mei, Hemelvaart van de Heer		
Boomkerk	kapelaan Henk Versteeg	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Vincentiuskerk	Zr. Melina Polo ssps	WoCo-viering
zondag 21 mei, Zevende zondag van Pasen		
Boomkerk	dr. Gerard Bruggink pr	eucharistieviering, met Franciscuskoor
Augustinuskerk	pater Frans Gerritsma ofm	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Noom sma	eucharistieviering, met Vincentiuskoor
zondag 28 mei, Pinksteren		
Boomkerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Rob Hoogenboom ofm	eucharistieviering, met Agneskoor
Vincentiuskerk	pater Noom sma	eucharistieviering, met Vincentiuskoor
zondag 4 juni, Heilige Drie-eenheid		
Boomkerk	salesiaan	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Joachim Oude Vrielink ofm	eucharistieviering
Vincentiuskerk	Gerard de Reuver	WoCo-viering
zondag 11 juni, Sacramentsdag		
Boomkerk	pater Ward Biemans sj	eucharistieviering, met Franciscuskoor
Augustinuskerk	dr. Alfons Jaakke pr	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Noom sma	eucharistieviering, met Vincentiuskoor
zondag 18 juni, Elfde zondag door het jaar		
Boomkerk	dr. Gerard Bruggink pr	eucharistieviering, met Franciscuskoor
Augustinuskerk	pater Frans Gerritsma ofm	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Mulders sma	eucharistieviering
zondag 25 juni, Twaalfde zondag door het jaar		
Boomkerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Paul Clement osa	eucharistieviering, met Agneskoor
Vincentiuskerk	Gerard de Reuver	WoCo-viering, met Vincentiuskoor
zondag 2 juli, Dertiende zondag door het jaar		
Boomkerk	salesiaan	eucharistieviering
Augustinuskerk	kapelaan Henk Versteeg	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Noom sma	eucharistieviering
zondag 9 juli, Veertiende zondag door het jaar		
Boomkerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering, met Franciscuskoor
Augustinuskerk	dr. Alfons Jaakke pr	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Mulders sma	eucharistieviering, met Vincentiuskoor

Opbrengst collecte Vastenactie 2023

De collecte van de Adventsactie in de kerken van de Emmaüsparochie heeft het mooie bedrag van € 400,00 opgebracht. Het kan goed worden gebruikt om ontheemde mensen in Zuid-Soedan te helpen een nieuw bestaan op te bouwen. Hartelijk dank voor uw gift!

Antoniusfeest op dinsdag 13 juni 2023

Op 13 juni vieren wij in de Boomkerk het feest van de heilige Antonius van Padua (1195-1231), een man die zijn leven gaf in navolging van Jezus en Franciscus van Assisi. Hij leefde in armoede, was een groot prediker en bracht zo geloof, hoop en liefde in vele harten van zijn tijd. Hij was theoloog en is vlak na zijn dood door paus Gregorius IX heilig verklaard. In 1946 is hij tot kerkleraar uitgeroepen.

Programma: 15.00 uur bidden van de Antoniusrozenkrans en zingen van Maria- en Antoniusliederen. Na afloop worden Antoniusbroden uitgedeeld. Het is de bedoeling dat deze broodjes, via de deelnemers aan het feest, hun weg vinden naar mensen die wat extra aandacht en gebed kunnen gebruiken.

Iedereen is van harte welkom om het feest mee te vieren!

Vieringen op weekdagen:

Boomkerk, weekvieringen in de kapel, ingang Van Gentstraat 21

donderdagochtend	9.00 uur, morgengebed
dinsdag	15.00 uur, Rozenkransgebed
woensdag en vrijdag	9.30 uur, eucharistieviering
woensdag na de viering:	uitstelling H. Sacrament (tot 10.30 uur)

Na de eucharistievieringen en het ochtendgebed is er koffie en thee!

Augustinuskerk:

donderdag	10.00 uur, morgengebed
-----------	------------------------

Vincentiuskerk:

donderdag	15.00-18.00 uur, stille aanbidding door de Zusters ssps <i>U kunt dan ook uw intenties opgeven!</i>
-----------	--

Vieringen Parochie Nossa Senhora de Fátima (Portugeestalige parochie)

Boomkerk

zondag	11.30 uur, eucharistieviering 13.00 uur, Rozenkransgebed door het Maria Legioen
dinsdag	19.00 uur, Rozenkransgebed (mannen), in de kapel
woensdag	19.00 uur, Rozenkransgebed (Charismatische groep), 's zomers in de kerk, 's winters in de kapel, 19.30 uur, aansluitend gebedsviering

Spreekuren pastor:

Pastor Andy Jebarus sdb (salesiaan): ná de eucharistieviering in de Boom op woensdag of vrijdag kan met de pastor een afspraak voor een persoonlijk gesprek gemaakt worden. De pastor is op woensdag en vrijdag van 9.00-12.00 uur en van 14.00-18.00 uur in de Boom/pastorie aanwezig. Ook kan pastor Andy worden gebeld voor een afspraak; zijn telefoonnummer is 06 26 84 13 41.

HOBBYCLUB AUGUSTINUS TERUGBLIK

In 1966 kwam pater Deins zomaar op een dag met de vraag: 'zouden we niet eens kunnen proberen om met een klein aantal kinderen een avondje te gaan figuurzagen of zoiets....?' Maar daar was geld voor nodig, een ruimte en leiding.

Er was echter toen hier in de parochie al lang de *Jeugdgemeenschap St. Augustinus*. Al snel ging pater Deins informeren bij de heer Schaapveld. Hij was namelijk de voorzitter van de Stichting R.K. Jeugdgemeenschap. Deze stichting was al vanaf 20 december 1956 aan het werk voor de toen al bestaande clubs: o.a. blokfluit- ballet- handwerken, de muziekclub en de club 'Licht en Lucht' die dagkampen verzorgden.

Op de Augustinusschool werd nagevraagd of daar iemand tot de leiding toe kon treden, en ja hoor, Broeder Francesco Coolen, die reeds één jaar op de Postjesweg werkzaam was, vond het een pracht idee!

Zo gingen de drie heren rond de tafel zitten..... Voorlopig één clubavond per week. Er werd gestart met een beginkapitaal van f300,-. Onder de kerk was nog een kelderruimte vrij, die werd omgedoopt tot hobbyruimte. De eerste avond begon toen met 23 kinderen.

De eerste tentoonstelling werd gehouden in Marcanti. Dat was tijdens de jaarlijkse uitvoering van de blokfluit- en balletgroep. Alles werd tentoongesteld op een tafelruimte van ongeveer twee vierkante meter! Maar het was ook het begin van de hobbyclub.

De club werd al snel groter. Meerdere clubavonden kwamen erbij, zelf had ik de leiding op donderdagavond. In 1970 was iedere avond vol en er waren 36 personen als leiding.

Donkere wolken stapelden zich echter op rond de club in 1978, toen de kerk afgebroken werd en daarmee ook onze kelderruimte verdween. Maar er mocht gelukkig een ruimte gebruikt worden in de kleuterschool. Daar hebben wij twee jaar de clubavonden in gehouden.

Op de plek van de afgebroken kerk, werd een nieuwe kerk geplaatst en een bejaardenhuis Nieuw Vredenburg. In deze behuizing werd een ruimte voor onze hobbyclub gereserveerd, waar wij begin 1980 introkken.

Men bleef niet stil zitten. Nieuwe technieken en activiteiten werden onder de loop genomen. Ook tafeltennis, welke plaats vond in de gymzaal van de Augustinusschool.

Er kwamen in de loop der jaren wel steeds minder kinderen naar de club en tenslotte werd het een club voor volwassenen.

En zo kwam er o.a. houtbewerking, de boekbindersclub, schilderen en gipsfiguren gieten.

Helaas hebben al deze clubs afscheid genomen, behalve de houtbewerking op maandag, waar ik de leiding heb.

Ik ben nog de enige die de club houtbewerking draaiende houdt, maar ben wel het een en ander aan het opruimen.

Mocht er in de kerk nog iets gerepareerd moeten worden dan kunnen we nog steeds de hobbyruimte gebruiken! Wel hoop

ik dat het zo nog even door kan gaan want ik wil de clubavond nog niet kwijt! Wel wil ik alvast een ieder bedanken die de hobbyclub altijd een warm hart hebben toege dragen!

Jan Woestenburg

MEI

zo 14

Concert

Componist en pianist Christian Chamoun en zangeres Elea Bekkers spelen een repertoire van (hoog)romantische liederen.

Vincentiuskerk, 13.30 uur zie pag. 11

di 16

Concert in de lunchpauze

Lunchconcert op het Hilgersorgel.

Boomkerk, 12.30 - 13.00 uur, zie pag. 11

JUNI

zo 18

Concert

Violiste Irina Mouradiants komt met haar strijkkwartet om klassiek repertoire te spelen.

Vincentiuskerk, 13.30 uur zie pag. 11

di 20

Concert in de lunchpauze

Lunchconcert op het Hilgersorgel.

Boomkerk, 12.30 - 13.00 uur, zie pag. 11

JULI

di 18

Concert in de lunchpauze

Lunchconcert op het Hilgersorgel.

Boomkerk, 12.30 - 13.00 uur, zie pag. 11

Houdt u onze website in de gaten of neem zonodig contact op met de secretariaten over de komende periode.

Leo Fijen is bekend van zijn boeken en televisieprogramma's over kerken en kloosters. Plekken die hij zelf ook frequent bezoekt. De inspiratie die hij daar opdoet deelt hij hier graag met u.

*Bidden is met lege
handen durven
leven*

BIDDEN MET LEGE HANDEN

Jezelf uit handen geven, dat is de grootste uitdaging in een tijd dat ons geleerd wordt om alles juist in eigen hand te houden. Met lege handen durven staan, dat is de vraag aan ons allemaal in een wereld die geluk lijkt te verbinden met volle handen. Een beetje sterven aan je leven, dat is de opdracht voor ieder van ons in een bestaan waarin het leven juist gevierd moet worden. Bidden staat haaks op de wereld zoals die vandaag is ingericht: vol van jezelf, maakbaar geluk, sterven in eigen hand, ons ik op de eerste plaats. Bidden is precies het tegenovergestelde. Als je bidt, erken je dat het niet om jou maar om de ander gaat. Als je je handen vouwt voor het gebed, geef je aan dat je jezelf kleiner maakt zodat de ander bij je kan komen. Als je de vingers kruist om je te richten tot God, weet je dat je je overgeeft aan iets en iemand die groter zijn dan jij. Bidden is dus een tegenbeweging, een ritueel dat haaks staat op alles van deze moderne tijd. Het meest indringend heb ik dat ervaren bij een bezoek aan Anselm Grün, de Duitse monnik uit Münsterschwarzach. We vierden met mijn kerk uit Maartensdijk daar het geloof met hem. Hij vroeg ons toen in een kring om hem heen te gaan staan en strekte zijn vuisten naar voren. Zo leven wij, met gebalde vuisten, met boosheid en verbittering, in polarisatie. Hij vroeg ons toen de boosheid los te laten, de schaduwen en teleurstellingen niet langer vast te houden en onze handen om te draaien. Daar stonden wij, met lege handen. Die toonden we aan elkaar en aan God. Bidden, zo vertelde Anselm Grün, is met lege handen durven leven en erop vertrouwen dat ze opnieuw gevuld worden, door je naaste, door je kinderen, door je vrienden, door God zelf. Bidden is je lege handen aanbieden aan God en leven met vertrouwen dat ze gevuld worden. Laten we vaker bidden met die lege handen en erop vertrouwen dat God ons in die handen genade geeft. ■

Zr. Zoë schrijft in deze column korte stukjes: gedeelde gedachten uit het leven gegrepen. Dat wat zij zoal meemaakt of ziet of wat haar bezig houdt.

Zr. Zoë is parochiaan en kerkt in de Vincentiuskerk.

Ze komt uit de Benedictijnse traditie. Zij is in 1993 in het benedictinessenklooster (Lioba) in Egmond ingetreden. In 1998 deed zij haar eeuwige professie aldaar en in 2011 kreeg zij vanuit Rome toestemming om buiten de slotmuren van het klooster te gaan werken.

In 2016 is zij als zuster overgegaan naar de Orde der gewijde maagden (Ordo Consecrationis Virginum). Hun werk bestaat voornamelijk binnen het apostolaat en het kerkgebeuren. Zij leven zelfstandig, en vallen onder de plaatselijke bisschop in hun bisdom. Zr. Zoë valt nu onder het bisdom Haarlem-Amsterdam.

Zij heeft gestudeerd aan het Titus Brandsma Instituut te Nijmegen voor geestelijke begeleiding/mystagogie.

De eerste behoefte

Een bekende vraag die regelmatig ter sprake komt binnen een begeleidend gesprek is: wat is nu echt de eerste behoefte van de mens. Waar leef ik voor en wat geeft zin aan mijn leven? En als we dan tot de conclusie komen: "liefde", dan is dat meteen ook een woord waar alles op terug te voeren is. Want wat is de mens zonder liefde? (En dan hoeft je niet eens meteen aan de liefde te denken maar gewoon, een prettig contact met de ander, dat is al liefde.)

Ik zal een voorbeeld geven: het gaat over een man in de gevangenis, helemaal alleen in een isoleercel. 3x per dag kreeg hij een stuk droog brood door een luikje toegeschoven. Het was er vuil en vochtig en op een keer ontdekt hij een rat in zijn cel. En verstoken van alle contacten, gaf die rat hem wat afleiding en tenslotte ontstond er zowaar een band tussen die twee. De man begon er plezier in te krijgen. Hij merkte dat de rat een eigen karaktertje had, een eigenheid, een intelligentie en een vermogen tot contact, tot vriendschap. En de man begon zich te hechten aan het dier waar hij normaal gesproken van nature zo'n hekel aan zou hebben. Maar dit gezelschap haalde het goede in hem naar boven, het verdreef zijn wanhoop.

En dat is de clou, bedacht ik me: als hij nooit de gelegenheid had gekregen zijn goede kant, zijn vermogen tot vriendschap te uiten, dan was hij uiteindelijk innerlijk gestorven, innerlijk dood gegaan. Want ziet u het: deze twee uitgestoten schepselen brachten genegenheid in elkaar naar boven. Want geen enkel contact hebben betekent tenslotte sterven van eenzaamheid... We hebben allemaal de ander (mens of dier, het doet er niet toe) nodig om het goede in ons naar boven te brengen.

En ook God kan niet leven zonder contact, want Hij is een en al liefde. En als liefde nooit beantwoord wordt gaat elke liefde dood en sterft God in onszelf...

Dat de Heilige Geest ons helpe om de liefde in ons levend te houden en daarmee God in onszelf.
Zelig Pinksteren!

Achtergrond van het tegeltableau in de doopkapel van de Boomkerk

Buiten de kerk de Boom is in de voet van de toren een gedenksteen geplaatst voor de gesneuvelde verzetstrijders Jan Verleun en Gerard Steen. Daar vindt altijd een jaarlijkse herdenking plaats op 4 mei.

Binnen in de kerk de Boom staat nu een tegeltableau (zie de foto hiernaast). Op dit tableau staan een aantal namen van mensen die onderling een verbinding hebben. De Latijnse tekst op het tableau *In hoc signo* betekent "in dit teken" en geeft de verbinding aan met het katholieke geloof. Het tableau dat hier staat is na talloze omzwervingen terechtgekomen in de Boomkerk.

We hebben een grondig onderzoek gedaan naar de herkomst van dit tableau. Volgens Marita Kuiper zou het van de begraafplaats Sint Barbara afkomstig zijn. Dankzij medewerking van Jacqueline Degenkamp van begraafplaats Barbara kwam ik in contact met Gerry Verwer, familie van Frans en Nico Verwer. Deze verwees mij naar de oudste nicht Corrie van deze twee broers Verwer. Zij was vier weken na het tragisch gebeuren geboren.

Herkomst Tegeltabelau

Het tableau bleek afkomstig te zijn uit de Katholieke Landbouwwinterschool in Voorhout. Nico Jonk, Nico en Frans Verwer en Rens Jacobs waren leerlingen van deze school. Het tableau is gemaakt door een kunstenaar in opdracht van de school, waar de Broeders van Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten les gaven. De kosten voor vervaardiging ervan zijn door leerlingen bijeen gebracht. Rond 1950 is het tableau officieel aan de school overhandigd.

Bij de opheffing van de school kwam het bij broeder Dalmatius terecht in het Broedermuseum Voorhout, dat in 2019 is gesloten. Bij een bezoek van Corrie in 2010 aan broeder Dalmatius werd het aan haar gegeven. Na jaren in de garage te hebben gehangen werd het tableau aan de beheerder van de begraafplaats Sint Barbara gegeven, omdat de broers Verwer daar begraven liggen. Bij de modernisering van de aula kwam het tableau in de Boomkerk terecht. Tot zover de achtergrond van het tableau.

De namen op het Tegeltabelau

Nu geven we de namen op het tableau een gezicht door het verhaal er achter te vertellen. De familie Verwer waren herenboeren aan de Spaarndammerdijk 431. De hoeve *De Eendracht* heeft later plaats moeten maken in verband met de bouw van station Sloterdijk en de verlegging van de sporen. Ze waren landbouwers. Er waren zeven kinderen. Op 13 augustus waren Frans (22), Nico (20) en Koos (19) op het veld waar schoven koren stonden te drogen. Men had last van korendieven. Om dit te voorkomen postten de broers Verwer en als er iemand in het veld kwam had men een mussenpistool om ze te verjagen. Die nacht hoorde men mensen en een van de broers schoot met het mussenpistool om ze te verjagen. Helaas bleek het een Duitse patrouille te zijn. Die dachten onder vuur te worden genomen en schoten terug. Met dramatisch gevolg. Nico was op slag dood en Frans bezweek later in het Westergasthuis (de naam van het Wilhelminagasthuis WG in WW2) aan de verwondingen. Koos had zich verstopt en werd later wel aangehouden, maar ook weer vrijgelaten toen men er achter kwam dat hij een broer was van de omgekomen broers Verwer. De vader van de omgekomen broers kon hier niet mee omgaan en stierf in 1945 op 69 jarige leeftijd van verdriet.

Nico

Frans

De boerderij was ook een onderduikadres. De connectie met de Boomkerk was er ook om die reden. Men werd gewaarschuwd als er een razzia op komst was door middel van lichtsignalen vanuit de toren. Vanuit de boerderij had men er goed zicht op. De onderduikers konden zich dan tijdig verstoppen.

Nico was er één van. Hij was lid van de knokploeg (KP) Waterland. Hij deed als chauffeur van de knokploeg mee aan verschillende overvallen op distributiekantoren en bevolkingsregisters (o.a. van Edam). In april hielp hij mee de gearresteerde LO'er P. Peek te bevrijden. In een gezamenlijke KP/RvV-actie op 15 mei werd het ontvreemde bevolkingsregister van Wormerveer door Jonk en J. Boot naar een pakhuis aan de Heiligeweg in Krommenie gereden. Na de mislukte overval op het distributiekantoor in Haarlem op 23 juni 1944, wisten de KP'ers in de door Jonk bestuurd auto maar net te ontkomen.

Boerderij "De Eendracht" met op de achtergrond de toren van de Boomkerk

Nico

Vijf dagen later moest hij, samen met koerierster J.S. Suermondt, naar een verzetsbijeenkomst in het pand Sarphatistraat 115 in Amsterdam. Bij aankomst bleek het pand door de Sicherheitspolizei te zijn bezet. Na bij een vuurgevecht te zijn gewond, vluchtte Jonk, maar werd hij door gealarmeerde Grüne Polizeimannen gearresteerd en overgebracht naar het Huis van Bewaring aan de Weteringschans. Hij werd op 16 juli 1944 in de duinen bij Overveen samen met 14 anderen gefusilleerd. Alle slachtoffers werden in een massagraf in de duinen begraven.

Ten slotte Rens Jacobs, Laurentius Egidius Jacobs, geboren in 1925 te Zegwaard. Ook hij zat op de Landbouwwinterschool. Opgeroepen als lichter 1947 voor militaire dienst en geplaatst bij het regiment 5-3. Een onderdeel van de zeven december divisie. Het regiment was actief in Zuid-Sumatra. Op woensdag 20 juli 1949 reed Rens met een carrier op een bermbom. Het stoffelijk overschot werd liggend op een veldbed overgebracht naar Babat Toman en vandaar via een Rode Kruisauto naar het ziekenhuis van Sekaju. De dag daarop is hij na een uitvaartdienst en een toespraak van kapitein van Koeveringe begraven in Sekaju. Later is Rens herbegraven op het ereveld in Panda Bandung op West-Java.

Rens

Met deze laatste naam hebben alle namen op het tableau hun gezicht gekregen. Jonge mensen met een leven voor zich, weggerukt uit het leven, verbonden door een school en de gezinnen waar ze uit zijn voortgekomen, met een leegte en verdriet achterlatend.

Het was ons een eer om deze gevallen in het jaar 2022 te gedenken. Zomaar omdat we dit tableau hebben gevonden en wij het belangrijk vinden om juist de gewone mensen, die getracht hebben het verschil te maken, binnen hun mogelijkheden te herdenken.

Opdat wij hun offer voor onze vrijheid nooit mogen vergeten!

Henk van Veen, 4 mei comité Bos en Lommer

MEI – MARIAMAAND

*Ave Maria
Detail uit een schilderij van Fedor Subkov (2011)*

Bedankt Maria

*Bedankt Maria
dat je “ja” hebt gezegd
terwijl je voelde
dat er veel
van je werd gevraagd.*

*Bedankt Maria
dat je “ja” hebt gezegd
en je zo tot dienstmeisje
hebt willen maken van God.*

*Bedankt Maria
dat je “ja” hebt gezegd
en zo hebt gekozen
voor de bedoelingen van God.*

*Wij vragen je :
help ons ook “ja” te zeggen
want jouw verhaal
is ons verhaal
omdat ook wij
in het kleine leven
van elke dag
de wereld mogen
en moeten verlossen
in naam van Uw zoon Jezus.*

REIS NAAR LOURDES

EEN VERSLAG

Mijn naam is *Hans Vieleers*, er zullen misschien wel nog mensen zijn die zich mij herinneren als koster in de BOOM.

Na drie zware jaren zoals velen tijdens de COVID-periode, heb ik nog een donkere kerst gehad met een zware griep van acht dagen, helemaal alleen in het donker zonder eten, geen contact, maar veel gebeden voor een lichtpuntje, EEN LICHTPUNTJE!!!

En zie daar: ik kreeg zomaar op mijn mail een bericht met een uitnodiging van CHRISTOFFEL reizen om mee te gaan naar LOURDES in februari. Ik dacht nog: zeker een phishing mail, U weet wel, geld stelen via internet. Ik kende de organisatie niet, en heb ook nooit contact met ze gehad, én bovendien vreemd in februari, hartstikke koud in de Pyreneeën, veel sneeuw, maar ja, U weet hoe dat gaat en gezien de situatie toch maar gereageerd.

Ik ben in 2008 met het 150-jarig jubileum nog met INA, NOL HOLTERMAN en velen naar LOURDES geweest. Maar wel om te werken, en dacht, nu ga je voor jezelf!

Daar ik niet alle Christelijke feestdagen bijhoud, wist ik niet wat de reis inhield, maar dat was dus de viering van de eerste en latere verschijningen van MARIA aan BERNADETTE, wat ik natuurlijk had kunnen, en móeten weten!

We vertrokken op dinsdag 7 februari om 18.00 uur uit s'HERTOGENBOSCH met Touringcarbedrijf Van GOMPEL. Het was 16 uur in de bus, maar het was geweldig luxe met veel ruimte. We waren maar met 26 en ieder had een eigen bank!

We kwamen op woensdagochtend aan om 11 uur bij hotel IRLANDE, ook helemaal geweldig!

De eerste dag waren er misschien 300-400 mensen. Het was heerlijk rustig, tijdens de mis hoorde je het water kabbelen. Op de donderdag kwamen er nog 7,5 duizend mensen, op vrijdag waren het er 15 duizend, en op zaterdag zeker 18 duizend!

Het was onvoorstelbaar! We hebben hele mooie dagen gehad, waar veel gebeurd en beleefd is, vooral de vieringen bij de grot, de lichtprocessie,

en de internationale mis in de PIUS X basiliek onder de grond. Vandaar dat ik dit verslagje ook schrijf, ook met dank aan pastoor TON HUITING.

Lourdes,
lichtprocessie

En zo zie je maar weer dat het lichtpuntje er was gekomen....!! Ik ging er heen omdat ik een goed goed gesprek met MARIA wilde hebben, en MARIA kennende heeft zij altijd wel een boodschap! Ik moet eerlijk bekennen dat ik nog nooit zo diep in gebed ben geweest, en voel duidelijk (denk ik) dat ik een opdracht meekreeg. Ik nu ben 71 jaar en wilde het rustiger aan doen, maar: ik wil wel weer meewerken aan het organiseren van de LOURDES reizen vanuit onze parochie, al was het maar om INA en NOL eer aan te doen, ♥ 🍷, en zo ziet U, wat de kracht van het geloof, vanuit een lichtpuntje, al niet kan veroorzaken! Ik ben ook zeer dankbaar dat ik dit heb mogen ervaren.

Ik heb ook meteen het licht uit LOURDES gebracht naar de GROT in het OOSTERPARK. Daar maakte ik ook weer iets mee: ik ontmoete daar een klein meisje met haar moeder, raakte in gesprek, en het meisje vertelde mij 'ik heet ook MARIA!' Zo'n lief klein meisje, dan wordt je toch even stil....

Ik wens iedereen een mooi MARIA-jaar en tot ziens in de kerk! En je weet maar nooit waar het ons weer brengt!

Gedoopt:

12 maart James Otis Noach Dijkstra

Overleden:

24 maart Ria (Maria Gerarda) Kerkhof, 95 jaar
4 april Jan van den Eijnden, Franciscan, 76 jaar
13 april Dhr. A. Buffing, 75 jaar

In dankbare herinnering

Ria Kerkhof

Op 24 maart jl is Ria (Maria Gerarda) Kerkhof op 95 jarige leeftijd overleden. Samen met haar tweelingzus Hermien woonde zij praktisch haar hele lange leven in de Vincentiusparochie, in haar ouderlijk huis op de Jacob van Lennepkade. Haar broer Bert woonde naast hen. De tweeling was identiek, men kon hen niet uit elkaar houden, ook al omdat zij altijd samen optrokken, ook in hun vele werk voor de parochie.

Zo schreven zij brieven voor Amnesty International, hielden als "kerkwacht" op enkele weekse dagen de kerk open zodat men kon binnenlopen om te bidden, een kaarsje aan te steken of gewoon een rust moment te hebben.

Ria was ook verbonden aan de Zonnebloem, bezocht de zieken en bij haar 25 jarig jubileum ontving zij de gouden Zonnebloemspeld. Ze was tevens een trouw lid van Club 100 waar in de Kanaalstraat spelmiddagen werden gehouden en haar broer er zat te schaken.

Lang werkte Ria als interieurverzorgster bij een familie in Blaricum en in haar vrije tijd handwerkte zij graag vooral borduren.

Zij was erg verdrietig toen haar zus Hermien ca. 5 jaar geleden overleed. Kort daarna moest zij en ook haar broer de vertrouwde kade verlaten vanwege een grote renovatie van de woningen. Zij verhuisden beiden naar Schoolmeesterstraat. Corona gooide ook bij Ria roet in het eten en zij kwam niet meer naar de kerk maar volgde de vieringen op de televisie. Ze heeft er niet lang kunnen wonen want een jaar na haar broer overleed Ria daar in haar slaap. Ze werd begraven op Buitenveldert. In de Vincentius hebben we haar gedachteniskruisje tussen dat van zus Hermien en broer Bert neergehangen zodat wij hen drieën in dankbaarheid kunnen gedenken. Rust zacht Ria.

Het Pastoraal Team

In dankbare herinnering

Jan van den Eijnden

Op 4 april jl is minderbroeder franciscaan Jan na een kort ziekbed rustig en in gelovig vertrouwen ontslapen.

Jan is geboren op 12 juni 1946 in Valkenburg/Houthem. Hij groeit op in Heerlen. Na zijn middelbare school op het Bernardinuscollege treedt hij in 1964 in bij de Minderbroeders Franciscanen, waar twee van zijn ooms zich eerder aan verbonden hebben. Hij maakt zijn noviciaat in Weert en gaat vervolgens voor zijn verdere vorming en studie theologie naar Venray.

Het zijn de jaren van grote veranderingen en in 1967 verhuist hij mee naar De Bilt, waar de broeders in opleiding in een aantal rijtjeshuizen wonen, terwijl zij de theologie-opleiding volgen aan de Katholieke Theologische Hogeschool van Utrecht. In 1974 behaalt hij het doctoraalexamen. Na het doctoraalexamen gaat hij daar voort met wetenschappelijk onderzoek en in 1994 promoveert hij tot doctor in de godgeleerdheid met als titel: *Armoede op de weg naar God. Thomas van Aquino over evangelische armoede*. In 1992 is hij ondertussen aangesteld als stafmedewerker van het Franciscaans Studie Centrum.

Naast de wetenschap is hij ook werkzaam in het pastoraat: van 1975 tot 1981 als pastoraal werker verbonden aan de Pastorale Werkgroep Oost-Gelderland.

In 1986 wordt hij diaken gewijd en aangesteld in de parochie Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand (Chassé) in Amsterdam. Het jaar daarna volgt zijn priesterwijding en wordt hij tot pastoor benoemd. Dat was hij tot 1996. Daarna maakt hij nog twee jaar parttime deel uit van het pastoraat in het Samenwerkingswerkingsverband Amsterdam Oud-West.

In 1995 wordt hij gekozen in het landelijk bestuur van de franciscanen en met een kleine onderbreking zal hij daar deel van blijven uitmaken tot 2022, in verschillende rollen. In 2001 wordt hij gekozen tot viceprovinciaal en van 2004 – 2013 is hij minister-provinciaal (landelijke overste) van de franciscanen in Nederland.

Vanaf 2013 woont hij in de gemeenschap van Megen en is daar vicaris en de laatste jaren ook gastenbroeder. In de loop der jaren vervult hij verschillende functies binnen de broederschap in de initiële en voortgezette vorming en ook als commissaris van het Heilig Land. En vele jaren is hij redactielid van het franciscaanse Tijdschrift voor Verkondiging.

Jan was een vakkundig bestuurder, gespreksleider en begenadigd (s)preker en kwam voor zijn mening uit. Hij zette deze kwaliteiten in binnen en buiten de broederschap. Hij was tevens zeer loyaal en verbindend.

Bron tekst: <https://www.minderbroedersfranciscanen.net/>

De begrafenis van broeder Jan op het kloosterkerkhof in Megen op 11 april jl

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing [Galaten 5: 22]

Pinkstergedicht

Plant je boom
bij levend water
waar de Geest inspireert
onze prachtige vruchten laat dragen
en Hij ons steeds meer leert
in liefde te wandelen
een vriendelijk woord te geven
met geduld te handelen
in blijdschap te leven
de vrede te bewaren
Zijn goedheid te ervaren
samen met velen
zo mogen we groeien
in genade en geloof
steeds mooier bloeien
in het water van de Geest.

Leo Heuvelman

ruimte voor adres:

Wij wensen u van harte een zalig Pinksterfeest toe!

Woont geadresseerde niet op dit adres of wilt u dit blad niet meer ontvangen, mailt u dit dan even aan: info@rkamsterdamwest.nl of belt u naar tel.nr. 020 682 49 27. Dank u wel.